

Ft. CSELIK LÁSZLÓ atya

A Kalocsa-Kecskeméti Főegyházmegye, a Rokonok és Tisztelői
a gondviselő Isten akaratát elfogadva tudatják, hogy

Cselik László

ny. fajszi plébános

életének 75., áldozópapságának 52. évében, rövid betegség után,
2021. január 21-én a Szent Útravalóval megerősítve a székesfehérvári kórházban visszaadta lelkét Teremtőjének.

Az örökkévalóságba költözött Paptestvérünk lelki tüdővért 2021. január 29-én, pénteken 13.00 órakor mutatunk be
koncelebrált engesztelő szentmisét a kalocsai Főszékesegyházban. Ezt követően megfáradt testét végakarátának megfelelően
a feltámadás hitével és reményével a helyi temető papi kriptájába helyezük örök nyugalomra.

Elhunyt Oltártestvérünk 1946. július 23-án született Homokmégyen. 1969. június 20-án nyerte el a papszentelés kegyelmét Kalocsán. Lelkipásztori szolgálatát a Hercegszántói Plébánia káplánjaként kezdte meg. 1970-től Jánoshalmán, 1975-től Bátyán, 1977-től a keceli Szentháromság Plébánián, 1981-től a Baja-Belvárosi Plébánián szolgált Isten népét ugyanezen beosztásban. 1982-től helyettes plébánosként szolgált Bátyán és Dunaszentbenedeken. 1984-től bátyai plébánosként munkálkodott az Úr szőlőjében. 1987-től ismét jánoshalmi lelkipásztori szolgálat következett Testvérünk életében. 1988-tól a bajai Szent Antal Plébánia lelkészeként tevékenykedett, 1989-től ellátta az érsekcsanádi hívek lelki gondozását is. 1990-ben a Magyar Pálos Rendbe távozott. 1991-ben visszatért a Főegyházmegyébe és a Szakmári Plébánia plébániai kormányzójaként folytatta szolgálatát. 1992-ben plébánosi kinevezést kapott a Hercegszántói Plébániára, 1994-től a Csávolyi Plébánián működött ugyanezen megbízatással, oldallagosan ellátva Borota és Rém településeket is. 1995-ben a Baja-Belvárosi Plébánia kisegítő lelkészeként folytatta a lelkipásztorkodást, majd a bajai Szent István Plébánia plébániai kormányzója és a Szeremlei Plébánia hitoktatója lett. 1996-ban garai plébánosként szolgált a rábízottakat, oldallagosan ellátta Bácsszentgyörgy települést is. Plébániai kormányzóként még ugyanebben az évben visszatért a bajai Szent István Plébániára. Ezen megbízatása keretében 1996-97-ben ellátta a Garai és a Bácsszentgyörgyi Plébániákat. 1997-98-ban plébániai kormányzó volt Szeremlén is, 1997-99-ben pedig a bajai Szent István Plébániáról ellátta a Bátmonostori Plébániát is. 2000-ben plébánosi kinevezést kapott Kunszentmiklósról. 2001-ben a piarista noviciátusba távozott. 2003-ban visszatért a Főegyházmegyébe és a Bácsbokodi Plébánia plébánosaként folytatta szolgálatát. Oldallagosan ellátta a Bácsborsódi Plébániát is. 2006-tól kisegítő lelkészként működött a Felsőszentiváni Plébánián, majd 2007-től a Pécsi Egyházmegyében lelkipásztorkodott. 2011-ben visszatért a Főegyházmegyébe és a Miskei Plébánia plébánosaként, 2012-től császártöltési plébánosként, 2014-től az Akasztói Plébánia plébánosaként, 2015-től kelebiai plébánosként, 2016-tól pedig a Fajszi Plébánia plébánosaként szolgált híveit. 2018-ban főpáστοra nyugállományba helyezte. Még ebben az évben a Székesfehérvári Egyházmegyébe távozott és nyugdíjasként ott végzett lelkipásztori szolgálatot rövid betegséget követő haláláig.

„...nincsen itt maradandó hazánk”

Kalocsa, 2021. január 25.

(Zsid13,14)

